

39 - CINE ESTE CEL MAI MARE ÎN ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU?

Astăzi, îi vom întâlni pe ucenici. Ei se ceartă. De ce? Să afle cine este cel mai mare dintre ei. Este Petru, Iacov sau Ioan? Cine va avea cel mai bun loc când Isus va fi rege? Desigur, nu sunt de acord. Toți vor să fie primii. Dar, în realitate, regele este cel care va alege. Cum își va face alegerea? Cum îi va face Isus pe toți să fie de acord? Aceasta este ceea ce vom afla ascultând povestea pe care o poți găsi în capitolul 9 din Evanghelia după Marcu. Apoi vei răspunde la această întrebare: Pentru Isus, cine este cel mai mare în Împărăția cerurilor?

EI VOR TOȚI PRIMUL LOC

De luni de zile, oamenii din toată țara vorbesc despre Isus. Ei povestesc despre toate minunile pe care le face. Are atât de mult succes încât oamenii se gândesc serios să-l facă rege. În plus, cu mult timp în urmă, Dumnezeu a promis că va trimite un rege numit Mesia. Dar ce rege? Cum va fi El? Unde va domni El?

- Cu siguranță este Isus! spun oamenii.
- Da, dacă El ar deveni regele nostru, am fi în sfârșit liberi, am termina cu acel rege rău Irod și cu acei romani care ne conduc și ne zdrobesc cu taxe. Nu mai putem suporta!
- Cu Isus ca Rege, țara noastră ar fi în pace. Nu ne-ar lipsi nimic, nici nouă, nici copiilor noștri!
- Da! Zilele trecute, lângă lac, ai văzut cum dădea mâncare gratuită tuturor. Și totuși eram mai mult de 5.000, fără a număra femeile și copiii!

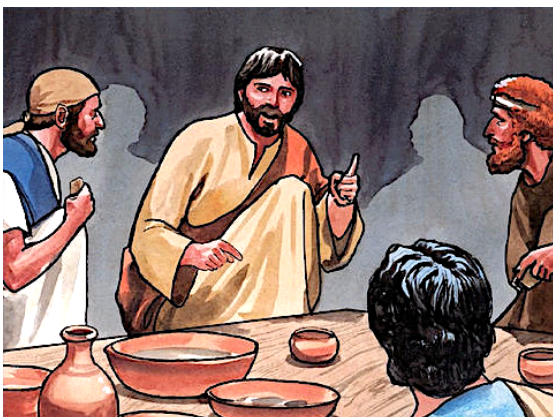
Ioan, Petru, Iacov și ceilalți ucenici au auzit tot ce spunea mulțimea. Și ei s-au gândit că ar fi minunat dacă Isus ar deveni rege în curând. Ar fi o împărăție a păcii, fericirii și bogăției. Și ce s-ar întâmpla cu ei atunci? Isus este eroul lor. L-au urmat de la început. Ar vrea să aibă un loc de onoare. Într-o zi, în timp ce sunt pe drum, Isus le spune:

- Deschideți-vă larg urechile și amintiți-vă ce vă voi spune. În curând, voi fi dat în mâinile oamenilor răi. Mă vor omorî și peste trei zile voi învia.

Ucenicii nu înțeleg ce le-a spus, dar nu-i pun nicio întrebare. Gândurile lor sunt în altă parte. Pe tot drumul, ei discută.

- Când Isus va fi rege, eu voi fi cel de lângă el!
- Deloc, vă spun că eu sunt!
- Nu, acela este locul care îmi aparține.
- Tu! Dar nici măcar nu erai acolo când l-am văzut cu Moise și Ilie.

- Mai degrabă eu sunt! În barca mea s-a urcat Isus ca să vorbească mulțimii, așa că primul loc este pentru mine!

- Cu siguranță nu! Sunt cel mai bătrîn dintre toți! Îți poți imagina! Isus tocmai le-a anunțat că va muri în curând și ei sunt acolo certându-se cine este cel mai mare și cine va ocupa primul loc lângă El.

Iată-i, au ajuns la destinație. Se așează, apoi se adună cu toții în jurul lui Isus.

- Despre ce discutați pe drum?, îi întreabă el. Se lasă liniște!

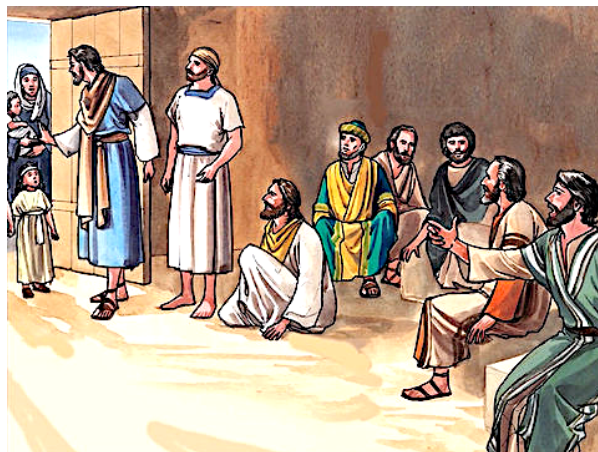
Nimeni nu deschide gura, nici măcar Petru. Totuși, adesea el este primul care vorbește. Le este rușine. Isus continuă.

- Dacă vrea cineva să fie primul, să ocupe locul cel din urmă și să se facă slujitorul tuturor.

O, o, ce minunat! Nu se gândiseră la asta! Locul cel dintâi! Ultimul! Să fie slujitorul tuturor. Le trece prin cap. Nimeni nu se mișcă. Se aud doar câțiva pași. Este un copilăș care trece. Isus îi face semn, îl ia de mână și îl așază acolo în mijlocul ucenicilor.

Apoi le spune:

- Adevărat vă spun că, dacă nu vă pocăiți și nu vă faceți ca pruncii, nu veți intra în Împărăția lui Dumnezeu. Așadar, oricine se smerește ca acest copilăș, acela va fi cel mai mare în Împărăția cerurilor. Și oricine primește un copil ca acesta, din dragoste pentru Mine, este ca și cum M-ar fi primit pe Mine. Cel mai mic dintre voi toți, ei bine, acela va fi cel mai mare în Împărăția lui Dumnezeu.

ȘI TU ȘI EU!

Ai înțeles ce le-a spus Isus ucenicilor săi? Le-a spus că, înainte de a vrea primul loc, trebuie mai întâi să intri în Împărăția lui Dumnezeu. Acesta este punctul de plecare. Cum poți face asta? Ei bine, trebuie să te vezi așa cum ești cu adevărat înaintea lui Dumnezeu, adică un copilăș. Ce poate da un copilăș părinților săi? Ce poate face ca să-și merite biberonul? Cu ce bani își va plăti hainele? Depinde complet de părinții săi, care îi vor da tot ce are nevoie pentru viața lui. Are încredere în ei și primește pur și simplu ceea ce îi dau ei. Pentru a intra în Împărăția cerurilor, este la fel. Fie că ai 8, 15 sau 75 de ani, ce poți aduce lui Dumnezeu? Totul îi aparține! Ce poți face ca să meriți să intri în rai? Nimic! Suntem ca un copilăș, cu mâinile goale. El este cel care dăruiește, iar cel mai mare dar al său este Isus. Deci, ce ne mai rămâne de făcut?

Ei bine, pur și simplu să-i spunem că credem în El, că îl iubim, să-l cerem să vină în viața noastră. El devine atunci Regele nostru. El domnește în viețile noastre.

Poate că ai făcut deja asta, dacă nu, poți să o faci oricând dorești.

Acum să vedem cum se întâmplă în împărăția lui Dumnezeu. Este oare ca pe pământ unde ne luptăm, îi împingem pe alții, uneori îi maltratăm, pentru a obține cele mai bune locuri?

Nu! În această împărăție, cel mai mare, cel mai important, este cel care nu se pune deasupra altora, care nu îi disprețuiește, care nu îi privește de sus. Nu este mândru, ci ajută. Are grijă chiar și de cei care nu sunt iubiți, care sunt nefericiți, care suferă. Are grijă de cei mici, de copii. Pentru că îl iubește pe Isus, Regele său, face ca El, face bine, aduce ajutor.

Și dacă nimeni nu vede, nimeni nu știe, este grav?

Nu, deloc, nu contează pentru că Dumnezeu vede și ști tu ce spune El?

- Acest mic, el este mare în împărăția mea!

ȘI NOI, PĂRINȚII!

În această conversație cu ucenicii săi, Isus stabilește lucrurile cu privire la relația noastră cu Dumnezeu, la mântuirea noastră veșnică, la intrarea noastră în Împărăția Cerurilor.

Toți oamenii sunt la același nivel de egalitate, indiferent de vârsta și experiența lor. Toți se află în aceeași situație de dependență totală de harul său. Asemenea copiilor mici, nu au nimic de arătat. Acestea fiind spuse, depinde de fiecare să decidă să creadă și să-l primească pe Isus ca mântuitor al său. Atunci, facem parte din această Împărăție și depinde de noi să trăim într-un mod demn de Regele ei. Văzându-ne trăind, copiii noștri înțeleg mai bine ce înseamnă să fii „cel mai mic”.

Nu este vorba de cel care trebuie să accepte totul, cedând mereu, ci mai degrabă de cel care îi respectă pe ceilalți și se face respectat.